

en Forlængelse af Loven, naar Forholdene i øvrigt maatte stillede sig gunstigere, let være tabte. Naar det ærede Medlem for Røge (Alberti) sammen med det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem), — det sidste ærede Medlem har for Resten ogsaa været med til at indbringe Forslaget i tidligere Samlinger — nu have troet det rigtig paa dette Tidspunkt at foreslaa Lovens Forlængelse, saa kan jeg dertil kun sige, at jeg vil haabe, de have været heldige med at træffe det rette Tidspunkt, og jeg skal i hvert Fald kun give Forslaget min bedste anbefaling med paa Vejen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alberti): Naar min ærede Medforslagsstiller og jeg have fremsat dette Lovforslag, har det ikke været for at tage Forslaget ud af de tidligere Forslagsstilleres Hænder. Jeg skal for øvrigt bemærke, at, som det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) oplyste, Væren for den første Opfindelse deraf tilkommer det ærede Medlem for Esbjerg. Naar vi nu have bragt Forslaget frem, er det, fordi vi i Dag skrive den 29de Marts, og ingen ved, hvor længe Rigsdagen endnu er samlet. Vi have ventet for at se Tiden an og for at se, om Sagen vilde blive bragt frem fra anden Side, men naar vi skulde være sikre paa at faa Spørgsmaalet frem i denne Rigsdagsamling, mener jeg rigtignok, at Tiden nu er kommen, og at vi ikke kunne opsaette Spørgsmaalet længere. Øvkses det ikke at føre Sagen igennem, hviler Skylden selvfølgelig ikke paa os, men paa de Steder, hvor man modsætter sig Sagens Gennemførelse. Bliver Rigsdagsamlingen derimod sluttet, uden at man har gjort Forsøg paa at faa Forlængelsen ført igennem, ville mange i Befolkningen — og efter min Mening med god Grund — kunne have rejst alvorlige Anker mod deres Repræsentanter, fordi de havde ladet denne Sag hvile, og derved havde ladet Konverteringsloven ganske stille løbe ud af Kraft den 1ste Juli.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg skal blot lige over for de fremkomne Bemærkninger endnu ytre, at jeg ikke tror, at Mangelen paa Fremme af en saadan Lov, som der her er fremsat Forslag om, vil afholde fra Konvertering, hvor en saadan ellers maatte vise sig heldig og nødvendig, og de Udgifter, der spares, ere ikke saa betydelige, at de ville kunne forstyrre Bestræbelserne for at konvertere. Men jeg tror allerede tilstrækkelig at have fremhævet, at der vistnok kun vil blive lidt Brug for en saadan Lov, og derfor mener jeg, da det er

en Undtagelseslov, ikke at turde anbefale samme. Jeg er deri yderligere bleven bestyrket ved de Øringer, der kaldt fra det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), der bestemt henviste til, at naar man kun blev ved paa denne Maade, vilde der staves en ny Praksis, saa at det, der nu er Undtagelse, efterhaanden blev Reglen; derved vilde man naa til et fortsat Tab for Statskassen i de Stempelindtægter og Gebyrer, der her er Tale om, og derfor har jeg Betænkelse lige over for Fortsættelsen af den Undtagelsestilstand, der er stabt ved de tidligere Forlængelser. Men jeg kan ogsaa henvide til, at jeg ved de to tidligere Forlængelser og ogsaa oprindeligt har vist fuld Samtemning paa den Tid, da jeg ansaa det for nyttigt og nødvendigt, og naar de samme Forhold, saaledes som jeg ser paa Sagen, ikke foreligge længere, maa deri og kun deri ses Grunden til den Modstand, jeg nu yder dette lille Lovforslag.

Dalsgaard: Som jeg sagde før, kan jeg kun ønske, at Fremtiden skal vise, at Tidspunktet for Lovforslagets Indbringelse er heldigt valgt. At Rigsdagen skulde slutte den 1ste April, som det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne tænkte sig Muligheden af, er der vist ikke mange, der tro.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alberti): Den Opfattelse, der fremsattes af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), tror jeg ikke deles af ret mange her i Salen. Der er næppe ret mange andre, der mene, at man ved Love som denne skulde kunne stabe en Praksis, der helt kunde rydde Gebyr- og Stempelvæsen af Vejen. Det er bekendt nok og vil heller ikke kunne være undgaaet den ærede Ministers Opmærksomhed, at netop det ærede Medlem i mange økonomiske Sager har sit fra det øvrige Ting afvigende Syn. Det er vel sandt, som den ærede Minister sagde, at Besparelsen for den enkelte, der konverterer, ikke er saa overmaade stor, men jeg tror, at det er adskillige Penge, det drejer sig om, og om jeg end kan extendere, at man ikke konverterer sin Gæld blot for at spare Gebyrerne, er paa den anden Side Forholdet det, at jo vanskeligere Konverteringsforholdene i det hele ere, desto større Grund turde der være, hvis man i det hele taget ser paa Konvertering af Gæld som noget hensigtsmæssigt, til at lette en saadan.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.